

Sygn. akt III CSK 409/14

POSTANOWIENIE

Dnia 18 marca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z powództwa Spółdzielni [...] w T.
przeciwko I. P.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 18 marca 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 25 marca 2014 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1.odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanej koszty postępowania kasacyjnego w kwocie 1.800 (jeden tysiąc osiemset) złotych.**

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną powoda Spółdzielni [...] w T. od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 25 marca 2014 r. zważyć należy, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji silnie nacechowanym pierwiastkiem publicznoprawnym, a jej rolą nie jest korygowanie wszelkich orzeczeń sądowych zawierających ewentualne uchybienia, ponieważ tę funkcję realizują zwyczajne środki zaskarżenia i skarga o wznowienie postępowania. Skarga kasacyjna służy ochronie interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa, wkład Sądu Najwyższego w rozwój jurysprudencji i prawa pozytywnego oraz eliminowanie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu nieważnym lub orzeczeń oczywiście niezgodnych z prawem. Taka konstrukcja i rola skargi kasacyjnej powoduje konieczność poddania jej kontroli wstępnej pod kątem spełniania kryteriów kwalifikujących do przedstawienia skargi Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

Stosownie do art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych, budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Oparcie wniosku na pierwszej za wskazanych wyżej przesłanek obliguje skarżącego do sformułowania istotnego zagadnienia prawnego, wskazania argumentów prawnych prowadzących do rozbieżnych ocen prawnych oraz przedstawienia własnego stanowiska. Wywód ten powinien być zbliżony do przyjętego przy przedstawianiu zagadnienia prawnego przez sąd odwoławczy na podstawie art. 390 k.p.c. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 9 maja 2006 r., V CSK 75/06, niepubl.).

Istotnym zagadnieniem prawnym jest, zdaniem skarżącego, czy zobowiązania wynikające z ugody sądowej zawartej przez inwestora z wykonawcą w przedmiocie obniżenia wynagrodzenia w ramach rękojmi za wady przedmiotu umowy oraz koszty postępowań sądowych między tymi osobami, mogą stanowić podstawę do dochodzenia roszczeń z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania umowy w oparciu o przepis art. 471 k.c. Tak sformułowany problem nie odpowiada wskazanym wymogom przyczyny kasacyjnej ujętej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu tego przepisu jest objęcie podstawami kasacyjnymi i doniosłe z punktu widzenia wyniku przedstawionej sprawy, zagadnienie prawne dotychczas w orzecznictwie nie rozstrzygnięte, którego wyjaśnienie może przyczynić się do rozwoju prawa i może mieć znaczenia także dla innych podobnych spraw (por. postanowienia Sądu Najwyższego z 10 marca 2010 r., II UK 363/09, niepubl. i z 12 marca 2010 r., II UK 400/09, niepubl.). Z uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wynika, że skarżący nie tyle wskazuje na pojawiające się poważne trudności z interpretacją przepisów prawa materialnego wskazanych w skardze kasacyjnej, zwłaszcza art. 471 i art. 6 k.c., ile kwestionuje w istocie ocenę dowodów i ustalenia faktyczne Sądu drugiej instancji i dokonaną przez ten Sąd ich subsumcję pod wymienione w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku przepisy prawa materialnego, co oznacza nie wypełnienie pierwszej przesłanki przedsądu i skutkuje odmową przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).